

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.6.2018 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/873 siltä osin kuin siinä jätetään rahoituksen ulkopuolelle Tšekin tasavallan 151 116,65 euron suuruiset menot, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 (asetus N:o 1306/2013) 52 artiklan 1 kohdan rikkomiseen. Komissio katsoo virheellisesti, että ajanjakso niiden käyntien välillä, jotka valvontaviranomaiset toteuttavat samassa maatilayrityksessä, ei saa ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta 17.7.2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/14 (asetus N:o 809/14) 25 artiklassa säädettyä määräaika.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen. Vaikka nyt käsiteltävässä asiassa olisi rikottu asetusta 809/2014 (mitä ei ole tapahtunut), Tšekin tasavalta on voinut perustellusti luottaa siihen, että valvontajärjestelmä on unionin oikeuden mukainen komission sen päätelmän perusteella, jonka tämä oli tehnyt edellisen tarkastuksen perusteella ja jonka mukaan Tšekin tasavallassa paikalla tehtävät tarkastukset oli toteutettu unionin oikeuden mukaisesti.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1306/2013 52 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomiseen. Vaikka Tšekin tasavalta olisi rikkonut asetusta N:o 809/2014 (mitä se ei ole tehnyt), komissio sisällytti lopulliseen rahoitusoikaisuun maatalousyrityksille maksetut varat, joiden osalta suoritetuissa tarkastuksissa ei ollut todettu asetuksen N:o 809/2014 rikkomista. Komissio on näin ollen tehnyt rahoitusoikaisuun sellaisten menojen osalta, joiden ei ole voitu katsoa aiheutuneen perusteettomasti ja jotka eivät ole aiheuttaneet unionin varoihin kohdistuvaa riskiä.

Kanne 30.8.2018 – Luxemburg v. komissio

(Asia T-516/18)

(2018/C 399/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: D. Holderer, avustajanaan asianajaja D. Waelbroeck)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että nyt esillä oleva kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- ensisijaisesti kumoamaan komission 20.6.2018 antaman päätöksen, joka koskee väitettyä valtiontukea SA.44888, jonka Luxemburgin suurherttuakunta on myöntänyt Engien hyväksi
- toissijaisesti kumoamaan komission 20.6.2018 antaman päätöksen, joka koskee väitettyä valtiontukea SA.44888, jonka Luxemburgin suurherttuakunta on myöntänyt Engien hyväksi, siltä osin kuin siinä määrätään tuen takaisin perimisestä

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 107 artiklan rikkomiseen, koska komissio ei osoittanut kyseisten toimenpiteiden valikoivuutta.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu SEUT 107 artiklan rikkomiseen, koska komissio ei osoittanut minkäänlaisen Engien hyväksi myönnetyn edun olemassaoloa.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 4 ja 5 artiklan rikkomiseen, koska komissio toteutti tosiasiallisesti peiteltyä verotuksen yhtenäistämistä.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu [SEUT] 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9) rikkomiseen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.
- 5) Viides kanneperuste, johon vedotaan toissijaisesti, perustuu edellä mainitun asetuksen 2015/1589 16 artiklan rikkomiseen, koska komissio määräsi tuen takaisin perimisen unionin oikeuden peruseriaatteiden vastaisesti.

Kanne 31.8.2018 – YG v. komissio

(Asia T-518/18)

(2018/C 399/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: YG (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Champetier)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 13.11.2017 päivätyn päätöksen, jolla kantaja jätettiin merkitsemättä ylennettyjen virkamiesten luetteloon,
- toiseksi kumoamaan vastaajan 17.5.2018 päivätyn päätöksen, jolla hylättiin kantajan tekemä valitus 13.11.2017 päiväystä päätöksestä, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja rikkoi Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 45 artiklaa. Riidanalainen päätös perustuu tiettyihin ilmeisiin arviointivirheisiin. Lisäksi päätöksen perustelut ovat puutteelliset, eikä päätöksessä ole näytetty, että kantajan ansioita on tutkittu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja loukkasi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa suojattua hyvän hallinnon periaatetta, koska riidanalainen päätös on laadittu ja perusteltu huolimattomasti.